

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2/2025 12.01.2025

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Bóg z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego” (z 2. czytania z Mszy św.)

Kiedy śpiewamy hymn „Chwała na wysokości Boga”, z naszych ust padają słowa skierowane do Boga: „Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. Wielbimy Cię. Wysławiamy Cię. Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja”. A czy na co dzień, w zwykły dzień też chwalimy Boga? ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA „X”:

„#EwangeliaDnia (J 1,1-18) przypomina nam, jak potężna jest miłość Boga, której nic nie pokona i która, ponad przeszkodami i odrzuceniami, nadal świeci i oświetla naszą drogę.” (5.01) „Patrząc na Mędrców, którzy z oczami zwróconymi ku niebu szukali gwiazdy, prosimy Pana, abyśmy byli dla siebie nawzajem światłami, które prowadzą do spotkania z Nim. #EwangeliaDnia (Mt 2, 1-12)” „Przyciągnięci i prowadzeni przez gwiazdę, Mędrcy pokonują wszelkie trudności, aby zobaczyć Króla Mesjasza, ponieważ wiedzą, że dzieje się coś wyjątkowego w historii ludzkości i nie chcą przegapić tego spotkania.” (6.01) „Nawet w najciemniejszych nocach jaśnieje gwiazda. To gwiazda Jezusa, który przychodzi, aby zatroszczyć się o nasze kruche człowieczeństwo. Wyruszymy ku Niemu. Nie pozwólmy, aby apatia i rezygnacja przykuły nas do smutnego, płaskiego życia.” (7.01) „Wreszcie, dyplomacja nadziei jest dyplomacją sprawiedliwości, bez której nie może być pokoju. Rok Jubileuszowy to czas sprzyjający zaprowadzaniu sprawiedliwości, umarzaniu długów i złagodzeniu więziom wyroków.” „Dyplomacja nadziei to dyplomacja wolności, która wymaga wspólnego zaangażowania wspólnoty międzynarodowej w celu wyeliminowania haniebnego procederu, uprawianego przez handlarzy ludźmi, osoby pozbawione skrupułów, wykorzystujące potrzeby tysięcy osób.” „Dyplomacja nadziei jest również dyplomacją przebaczenia, zdolną, w czasach pełnych otwartych lub ukrytych konfliktów, do ponownego naprawienia relacji rozdartych nienawiścią i przemocą,

a tym samym opatrywania ran złamanych serc zbyt wielu ofiar.” „Dyplomacja nadziei jest zatem przede wszystkim dyplomacją prawdy. Tam, gdzie umiera związek między rzeczywistością, prawdą i poznaniem, ludzkość nie jest już w stanie rozmawiać i rozumieć się nawzajem, ponieważ brakuje podstaw wspólnego języka.” (9.01) „Jedność jest zasadą, która uaktywnia się poprzez modlitwę, ponieważ #modlitwa pozwala Duchowi Świętemu, by wkroczył, by otworzył na nadzieję, by skrócił dystanse, utrzymywał nas razem w trudnościach.” (10.01)

Słówko od Benedykta XVI:

„Jest rzeczą bardzo ważną dla was, rodzice, a także dla rodziców chrześni-nych, aby mocno wierzyć w obecność i działanie Ducha Świętego, przyzy-wać Go i przyjmować do swego wnętrza poprzez modlitwę i sakramenty.”

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w święto Chrztu Pańskiego, prosimy Ojca, aby „Zbawiciel, który zewnę- trznie był do nas podobny, przekształcił nas wewnątrznie”.
2. Kończy się Okres Narodzenia Pańskiego. Jutra rozpoczyna się Okres Zwykły.
3. Jeszcze dwa tygodnie trwać będzie wizyta duszpasterska (kolęda) w naszych domach. Nadal mogą zgłaszać się chętni na spotkanie w terminie innym niż zaproponowany, np. 25 stycznia w ramach tzw. kolędy dodatkowej.
4. Dziś po porannej Mszy św. odbędzie się spotkanie wszystkich członków Żywego Różańca.
5. Jeszcze dziś można włączyć się w naszej parafii w ogólnopolską akcję „Pacuszka dla Maluszka”. Pomagamy małym dzieciom, które przebywają w Ośrodku „Ufność” w Częstochowie.
6. Dziękuję wszystkim artystom i uczestnikom poniedziałkowego koncertu kolęd za wspaniałe wspólne przeżycie duchowe, pełne pokoju i radości.
7. W najbliższy piątek przypada wspomnienie obowiązkowe św. Antoniego, opata.
8. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Był człowiekiem pojednania” o beaty- fikowanym dziś misjonarzu Krwi Chrystusa, ks. Janie Merlinim oraz wywiad z wielkim świadkiem i bohaterem, arcybiskupem Tadeuszem Kondrusiewiczem. Ten numer zawiera też kalendarz.
9. W „Oblubieńcu” umieściłem fragment Katechizmu o piątej prośbie Modlitwy Pańskiej, czyli Ojciec nasz oraz czwartą część Bulli Ojca Świętego przygotowującej nas do Jubileuszu 2025 roku.
10. Bóg zapłać ofiarodawcom za dar serca na posadzkę kościoła. Bogu i ludziom niech będą dzięki za dokończenie zbiórki na ten cel. Dziś po Mszy św. przed kościołem chętni będą mogli złożyć ofiarę na zapłatę za pompę ciepła i insta- lację z nią związaną, która służy do ogrzewania naszego kościoła. Bóg zapłać.
11. W ubiegłym tygodniu odeszła od nas do Boga śp. Zofia Kwierendacz z ul. Sien- kiewicza, l. 80. Zaś we wtorek odbędzie się pogrzeb śp. Marii Jelonek z ul. 3-Ma- ja, l. 81. Wieczny odpoczynek odpoczynek racz im dać, Panie.

Katechizm o modlitwie chrześcijańskiej – 29

Dział drugi – MODLITWA PAŃSKA „OJCZE NASZ”

Artykuł trzeci – SIEDEM PRÓSB

V. "Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom"

2838 Jest to zadziwiająca prośba. Gdyby zawierała tylko pierwszą część zdania - "Odpuść nam nasze winy" - pośrednio mogłaby być włączona w trzy pierwsze prośby Modlitwy Pańskiej, ponieważ Ofiara Chrystusa została złożona "dla odpuszczenia grzechów". Jednak zgodnie z drugą częścią zdania nasza modlitwa nie będzie wysłuchana, jeśli najpierw nie odpowiemy na pewne wymaganie. Nasza prośba jest zwrócona ku przyszłości, a nasza odpowiedź powinna ją poprzedzić; słowem wiążącym te dwie części jest wyrażenie "jako".

"Odpuść nam nasze winy..."

2839 Ze śmiałą ufnością zaczęliśmy modlić się do naszego Ojca. Błagając Go, by święciło się Jego imię, prosiliśmy Go, abyśmy byli coraz bardziej uświęceni. Chociaż zostaliśmy obleczeni w szatę chrzcielną, nie przestajemy jednak grzeszyć i odwracać się od Boga. Teraz, w tej nowej prośbie, na nowo przychodzimy do Niego jak syn marnotrawny i uznajemy się przed Nim za grzeszników, podobnie jak celnik. Nasza prośba zaczyna się od "wyznania", w którym wyznajemy jednocześnie naszą nędzę i Jego miłosierdzie. Nasza nadzieja jest niezawodna, ponieważ w Jego Synu "mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów" (Kol 1, 14; Ef 1, 7). Skuteczny i niewątpliwy znak Jego przebaczenia znajdujemy w sakramentach Kościoła.

2840 Powinno wzbudzać w nas przerażenie to, że strumień miłosierdzia nie może przeniknąć do naszego serca tak długo, jak długo nie przebaczyliśmy naszym winowajcom. Miłość, podobnie jak Ciało Chrystusa, jest niepodzielna: nie możemy miłować Boga, którego nie widzimy, jeśli nie miłujemy brata i siostry, których widzimy. Gdy odmawiamy przebaczenia naszym braciom i siostram, nasze serce zamyka się, a jego zatwardziałość sprawia, że staje się ono niedostępne dla miłosiernej miłości Ojca; przez wyznanie grzechu nasze serce otwiera się na Jego łaskę.

2841 Ta prośba jest tak ważna, że tylko do niej powraca Pan i rozwija ją w Kazaniu na Górze. To główne wymaganie tajemnicy Przymierza jest niemożliwe do wypełnienia przez człowieka. Ale "dla Boga wszystko jest możliwe".

"...jako i my odpuszczamy naszym winowajcom"

2842 Wyrażenie "jako" występuje niejednokrotnie w nauczaniu Jezusa: "Bądźcie wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski" (Mt 5, 48); "Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny" (Łk 6, 36); "Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem" (J 13, 34). Zachowanie przykazania Pana nie może polegać tylko na zewnętrznym naśladowaniu Bożego wzoru. Chodzi o żywe i pochodzące "z głębi serca" uczestniczenie w świętości, miłosierdziu i miłości naszego Boga. "Mając życie od Ducha, do Ducha też się stosujemy" (Ga 5, 25). Tylko Duch, który jest "naszym Życiem", może czynić "naszymi" te same dążenia, jakie były w Jezusie Chrystusie. Staje się możliwa jedność przebaczenia, gdy "przebaczamy sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w

Chrystusie" (Ef 4, 32).

2843 W taki sposób nabierają życiowej mocy słowa Pana o przebaczeniu, o tej miłości, która umiłowała aż do końca. przypowieść o nielitościwym dłużniku, która zwieńcza nauczanie Jezusa o komunii eklezjalnej, kończy się takimi słowami: "Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu. Rzeczywiście, właśnie tu; "w głębi serca" rozstrzyga się wszystko. Nieodczuwanie obrazy i zapomnienie o niej nie leży w naszej mocy; serce, które ofiaruje się Duchowi Świętemu, przemienia jednak ranę we współczucie i oczyszcza pamięć, zastępując obrazę wstawiennictwem.

2844 W modlitwie chrześcijańskiej posuwamy się aż do przebaczenia nieprzyjaciółom. Przemienia ona ucznia, upodabniając go do jego Nauczyciela. Przebaczenie jest szczytem modlitwy chrześcijańskiej; daru modlitwy nie przyjmie inne serce, jak tylko to, które jest zgodne z Boskim współczuciem. Przebaczenie świadczy również o tym, że w naszym świecie miłość jest silniejsza niż grzech. Dawni i współcześni męczennicy dają to świadectwo o Jezusie. Przebaczenie jest podstawowym warunkiem pojednania dzieci Bożych z ich Ojcem i wszystkich ludzi między sobą.

2845 To przebaczenie, Boskie ze swej istoty, nie ma ani granic, ani miary. Jeśli chodzi o obrazę ("grzechy" według Łk 11, 4 lub "winy" według Mt 6, 12), to w gruncie rzeczy jesteśmy zawsze dłużnikami: "Nie bądźcie nikomu nic dłużni poza wzajemną miłością" (Rz 13, 8). Komunia Trójcy Świętej jest źródłem i kryterium prawdy wszelkich relacji. Komunę tę przeżywamy w modlitwie, zwłaszcza w Eucharystii:

Bóg nie przyjmuje ofiary podzielonych braci. Poleca im odejść od ołtarza i pojednać się najpierw ze swoimi braćmi... Najwspanialszą ofiarą dla Boga jest nasz pokój, zgoda, jedność całego wiernego ludu w Ojcu, Synu i Duchu Świętym (św. Cyprian, O modlitwie Pańskiej, 23).

Część 4. Bulli Papieża Franciszka *Spes non confundit* ogłaszającej Jubileusz Zwyczajny roku 2025

Znaki nadziei – ciąg dalszy

10. W Roku Jubileuszowym będziemy wezwani do bycia namacalnymi znakami nadziei dla wielu braci i siostr żyjących w trudnych warunkach. Myślę o więźniach, którzy pozbawieni wolności doświadczają każdego dnia, oprócz surowości osadzenia, pustki emocjonalnej, nałożonych ograniczeń i, w wielu przypadkach, braku szacunku. Proponuję rządowi, aby w Roku Jubileuszowym podjęły inicjatywy przywracające nadzieję; formy amnestii lub umorzenia wyroków, które mają pomóc ludziom odzyskać wiarę w siebie i w społeczeństwo; procesy reintegracji osadzonych ze wspólnotą, którym odpowiadałyby konkretne zobowiązania więźniów do przestrzegania prawa.

Jest to starożytne wezwanie, które pochodzi ze Słowa Bożego i zachowuje całą swoją wartość mądrościową w przywoływaniu aktów łaski i wyzwolenia, pozwalające zacząć od nowa: „Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, obwieścicie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców” (Kpł 25, 10). To, co zostało ustanowione przez Prawo Mojżeszowe, zostało podjęte przez proroka Izajasza:

„Posłał mnie Pan, abym głosił dobrą nowinę ubogim, bym opatrywał rany serc złamanych, żebym zapowiadał wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; abym obwieszczał rok łaski Pańskiej” (Iz 61, 1-2). Są to słowa, które Jezus uczynił własnymi na początku swojej służby, ogłaszając w sobie wypełnienie „roku łaski Pańskiej” (por. Łk 4, 18-19). Niech w każdym zakątku ziemi, wierzący, zwłaszcza Pasterze, będą wyrazicielami tych próśb, tworząc jeden głos, który odważnie domaga się godnych warunków dla uwięzionych, poszanowania praw człowieka, a przede wszystkim zniesienia kary śmierci, środka nieprzystającego do wiary chrześcijańskiej i niszczącego wszelką nadzieję na przebaczenie i odnowę (por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 2267). Aby ofiarować więźniom konkretny znak bliskości, sam pragnę otworzyć Drzwi Święte w więzieniu, aby były one dla nich symbolem zachęcającym do patrzenia w przyszłość z nadzieją i z odnowionym życiowym zaangażowaniem.

11. Niech znaki nadziei będą oferowane chorym, znajdującym się w domu, czy w szpitalu. Niech ich cierpienie znajdzie ulgę w bliskości osób, które ich odwiedzają i w czułości, jaką otrzymują. Dzieła miłosierdzia są również dziełami nadziei, które budzą w sercach uczucia wdzięczności. A wdzięczność niech dotrze do wszystkich pracowników służby zdrowia, którzy w nierzadko trudnych warunkach pełnią swoją misję, troskliwie opiekując się chorymi i słabymi.

Niech nie zabraknie inkluzywnej troski o tych, którzy znajdując się w szczególnie trudnych warunkach życia, doświadczają swej słabości, zwłaszcza jeśli cierpią z powodu chorób lub niepełnosprawności, które znacznie ograniczają osobistą autonomię. Troska o nich jest hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei, która domaga się zgodnego chóru całego społeczeństwa.

12. Znaki nadziei są również potrzebne tym, którzy sami w sobie ją reprezentują: młodym. Niestety często widzą oni, jak rozpadają się ich marzenia. Nie możemy ich zawieść: na ich entuzjazmie opiera się przyszłość. Miło widzieć, jak wyzwalają z siebie energię, na przykład gdy zakasują rękawy i dobrowolnie angażują się w sytuacjach katastrof i trudności społecznych. Ale smutno widzieć młodych ludzi pozbawionych nadziei. Z drugiej strony, gdy przyszłość jest niepewna i niedostępna dla marzeń, gdy studia nie oferują dobrego startu, a brak pracy lub zatrudnienia wystarczająco stabilnego grozi znielowaniem pragnień, dochodzi wtedy do nieuniknionego zagrożenia przeżywania teraźniejszości w melancholii i nudzie. Iluzja narkotyków, ryzyko wykroczeń i pogoń za tym, co krótkotrwałe, powodują w nich większy zamęt niż w innych, i ukrywają piękno i sens życia, powodując, iż wpadają w mroczne otchłanie, i popychają ich do czynów autodestrukcyjnych. Dlatego niech Jubileusz będzie dla Kościoła okazją do impulsu wobec nich: z odnowioną pasją zatroszczmy się o chłopców i dziewczęta, o studentów, narzeczonych, o młode pokolenia! Bliskość wobec młodych, którzy są radością oraz nadzieją Kościoła i świata!

13. Nie może zabraknąć znaków nadziei dla migrantów, którzy opuszczają swoją ziemię w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich rodzin. Niech ich oczekiwania nie będą niweczone przez uprzedzenia i zamknięcia. Przyjęciu, które otwiera szeroko ramiona dla każdego, zgodnie z jego godnością, powinna towarzyszyć odpowiedzialność, aby nikomu nie odmawiano prawa do godnego

życia. Niech liczni wygnańcy, uchodźcy i uciekinierzy, których spory międzynarodowe zmuszają do ucieczki, by uniknąć wojny, przemocy i dyskryminacji, mają zapewnione bezpieczeństwo oraz dostęp do pracy i edukacji, będących niezbędnymi narzędziami do ich integracji w nowym kontekście społecznym.

Niech wspólnota chrześcijańska będzie zawsze gotowa bronić praw najsłabszych. Niech z wielkodusznością otwiera szeroko drzwi gościnności, aby nikomu nigdy nie zabrakło nadziei na lepszą przyszłość. Niech rozbrzmiewa w naszych sercach słowo Pana, który w wielkiej przypowieści o sądzie ostatecznym powiedział: „Byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie”, ponieważ „wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 35.40).

14. Na znaki nadziei zasługują osoby starsze, które często doświadczają samotności i poczucia opuszczenia. Docenianie skarbu, jakim są, ich doświadczenia życiowego, mądrości, którą niosą i wkładu, jaki mogą wnieść, jest zobowiązaniem dla wspólnoty chrześcijańskiej i społeczeństwa obywatelskiego, wezwanych do współpracy na rzecz przymierza między pokoleniami.

Szczególną myśl kieruję do dziadków i babć, którzy przekazują wiarę i mądrość życiową młodszym pokoleniom. Niech będą wspierani wdzięcznością dzieci oraz miłością wnuków, które znajdują w nich zakorzenienie, zrozumienie i otuchę.

15. Z całego serca błagam o nadzieję dla miliardów ubogich, którym często brakuje tego, co konieczne do życia. W obliczu coraz to nowych fal zubożenia istnieje ryzyko przyzwyczajania się i rezygnacji. Nie możemy jednak odwracać wzroku od sytuacji tak bardzo dramatycznych, które występują obecnie wszędzie, a nie tylko w niektórych regionach świata. Każdego dnia spotykamy ludzi ubogich lub zubożałych, a niekiedy mogą to być nasi sąsiedzi. Często nie mają domu ani odpowiedniego pożywienia na co dzień. Doznają wykluczenia i obojętności wielu osób. To skandal, że w świecie obdarzonym ogromnymi zasobami, z których większość idzie na zbrojenia, ubodzy są „większością [...]”, to miliardy ludzi. Wspomina się dziś o nich w międzynarodowych debatach politycznych i gospodarczych, ale najczęściej wydaje się, że ich problemy są poruszane jako dodatek, jako kwestia, którą się dodaje niemal z obowiązku lub w sposób marginalny, o ile nie są one postrzegane jako zwykły «negatywny efekt uboczny». W rzeczywistości, kiedy dochodzi do konkretnych działań, często pozostają na ostatnim miejscu” (Encyklika *Laudato si'*, 49). Nie zapominajmy: ubodzy są niemal zawsze ofiarami, a nie winnymi.

FRANCISZEK

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 12.01 – Święto Chrztu Pańskiego – Koniec Okresu Narodzenia Pańskiego

7:10 Różaniec św.

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najśw. Maryi Panny

8:00 † Bogusława Popławskiego (6 r.), Zofię, Danutę i Mieczysława Popławskich oraz Helenę Roter

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Magdaleny Macyszyn z okazji 46. urodzin

18:00 † Józefa (10 r.) i Barbarę Ułamków

Poniedziałek 13.01

7:00 † Jana-Janusza Zająca od chrześniaka Dominika

18:00 † Tadeusza (40 r.) i Anielę Gajniaków

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19.00)

Wtorek 14.01

18:00 † Monikę Sztanderę od Ewy i Stefana Krawczyków z rodziną

Środa 15.01

7:00 † Zbigniewa Ptaka od pracowników sklepu Biedronka we Wręczyicy Wielkiej

17:15 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

17:45 Godzinki ku czci św. Józefa

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitwowej
- 2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty, Zbigniewa, Doroty, Beaty, Katarzyny i Mariusza
- 3.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 4.) O uzdrowienie brata
- 5.) † Kazimierza i Włodzimierza Pasieków, Cezarego Mleczkę oraz Antoniego i Józefę Chadrianów
- 6.) † Danutę (4 r.) i Zdzisława (23 r.) Gajowczyków
- 7.) † Mariana Cichonia (3 r.)
- 8.) † Władysława i Eugenię Dzieżów
- 9.) † Józefa Glina od sąsiadki Marii i rodziny Marchwińskich
- 10.) † Zenobię Adamik od sąsiadów: rodziny Pawlaków, Biernackich, Lenartowiczów, Łuczaków, Kwierendaczów, Rosaków, Trzepizurów i Knopów, Teresy Soluch oraz Tadeusza i Małgorzaty Sygudów
- 11.) † Stanisława Paruzela od Koła Gospodyń Wiejskich z Wręczyicy Wielkiej
- 12.) † Weronikę Maźniak od synowej Doroty z dziećmi
- 13.) † Danieł Soluch od wnuka Dariusza z żoną i córką
- 14.) † Józefa Glina od sąsiadki Marii i rodziny Marchwińskich
- 15.) † Maksymiliana Stemplewskiego od koleżanek z klasy: Danuty i Marianny
- 16.) † Marię Jamioł od kuzynów: Aliny i Józefa Kozinów oraz Danuty i Mirosława Tukajów
- 17.) † Zofię Kwierendacz od dzieci z rodzinami
- 18.) † Kazimierza (r.) i Stanisławę Pilarzów, Lucjana, Eufrozynę i Janinę Soluchów oraz Krystynę Majewską

Czwartek 16.01

18:00 † Helenę Czapnik od bratowej Ali Czapnik z córkami i zięciem

Piątek 17.01 – Wspomnienie obowiązkowe św. Antoniego, opata

18:00 † Władysława Molla (1 r.)

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.30)

20:00 **Adoracja prowadzona przez nauczycieli i młodzież** (do 21:00)

Sobota 18.01

8:45 **Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny**

9:00 † Leszka Rakoszę od kuzynek Grażynki i Haliny

18:00 † Bogusława Paruzela od rodziny Sikorów, Matusików i Czarniawskich

Niedziela 19.01 – Druga Niedziela w Ciągu Roku

7:10 **Różaniec św.**

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najśw. Maryi Panny

8:00 † Konstancję i Jana Paruzelów, Rozalię i Franciszka Sztanderów, Helenę i Józefa Paruzelów oraz zmarłych z rodziny Paruzelów i Sztanderów

11:00 Za parafian

18:00 † Mariusza Kopkę, Jana, Alojzego i Zofię Kałów, Kazimierę Kopkę oraz Marię Cekierę

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:15 – 17:45 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego poniedziałek, 19:00 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:15; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 17:15 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – soboty o 10:00

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek o 17:00, a w inne dni powszednie po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881